

til. Jeg er sikker på, at når vi mødes igen om ca. 14 dage, er der også fundet en aftale om økonomien her for 2008, og forhåbentlig så bred som muligt. Men det afhænger jo også af, om Socialdemokratiet er parat til at trække i arbejdstøjet og tage et medansvar for dansk økonomi.

Kl. 09:25

Formanden:

Så er det hr. Ole Sohn.

Kl. 09:26

Ole Sohn (SF):

Ja, jeg er glad for, at undervisningsministeren har været til stede under hr. Peter Christensens ordførertale, for det må være meget bekymrende som undervisningsminister at se, hvordan en ung finansordfører flirer med ideen bag de nationale test. For jeg kan forstå, at hr. Peter Christensen har forstået, at det bare gælder om at have udenadslære og gentage, hvad man har sagt tidligere, og derfor vil jeg sige det samme, som jeg sagde i efteråret, at den historiske viden, som hr. Peter Christensen har tilegnet sig, om, hvad der skete i forrige årtusind, er annammet og den er gentaget. Jeg er sikker på, at hr. Peter Christensen ville kunne bestå enhver national test til glæde for undervisningsministeren; måske ikke til glæde for den store kreativitet og egenudvikling og videreudvikling, men det er jo heller ikke det, der er det afgørende ved de nationale test – man skal bare bestå nogle bestemte prøver.

Men der er én prøve, som hr. Peter Christensen ikke består, og det er med hensyn til det, der er kernen i samfundsproblemerne i dag. Det er, at vi ser, at der sker et fald i antallet af unge, der gennemfører en uddannelse, og at vi samtidig ser stigende problemer, og at vi ser, at regeringen ingen svar har på, hvordan man vil løse problemerne.

Kl. 09:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:27

Peter Christensen (V):

Jeg er jo ikke helt klar over, om det var med misundelse i stemmen, at hr. Ole Sohn konstaterede, at jeg var ung. Men jeg er jo så gammel, som jeg er, og jeg mener i hvert fald, at jeg gerne stiller op til en eksamen i, hvordan den økonomiske udvikling var i 1980'erne og 1990'erne.

Det, vi sådan set skal bruge det til, er jo ikke at dunke hinanden i hovedet, men at lære – det er jo derfor, man bør kunne historie, nemlig for at man kan lære af den – og det synes jeg sådan

set bare er det, der er det afgørende. Det skifte, vi lavede efter Anker Jørgensen, og som der egentlig har været bred opbakning til her i Folketinget, har jo netop været, at vi politikere ikke skulle sidde og lave en minutios efterspørgselsstyring, for det havde ingen effekt. Men den måde, vi sikrede en øget velstand på i alle årene, var ved hele tiden at øge udbuddet, og det er sådan set det, vi bør lære af.

Så spurgte hr. Ole Sohn om det med uddannelserne. Det har vi – partierne – jo netop adresseret i globaliseringsaftalen, hvor vi jo ikke kun er enige om et mål om, at vi synes, at vi skal op på, at alle får en ungdomsuddannelse, men hvor vi oven i købet også har både midler og virkemidler til, at vi når derhen.

Kl. 09:28

Formanden:

Hr. Ole Sohn.

Kl. 09:28

Ole Sohn (SF):

Det er jo det, der er det bekymrende, for det er der jo ikke. Der er færre, der gennemfører en uddannelse under den her regering. Man har haft ansvaret i 6 år, og man har ikke formået at ændre udviklingen.

Nu ser vi så, at regeringens eneste svar er, at der skal skæres. Ja, foreløbig runder man 275 mio. kr. af Undervisningsministeriets budget, og man fortsætter også ved at tage nogle kvalitetsudviklingsmidler væk. Men man gør det også et andet sted, hvor der er behov for en indsats over for ungdommen, nemlig på Justitsministeriets område, hvor man skærer 120 mio. kr.

Er det virkelig svaret på den aktuelle uro, vi har været igennem? Nu kan jeg forstå, at hr. Søren Pind ikke længere må sige, at man skal i lænker – det kan være et svar – og at det bliver sagt, at det nu er forældrenes ansvar. Men regeringens svar på de samfundsproblemer, vi har på undervisningsområdet, på Justitsministeriets område, er bare nye nedskæringer. Er det ikke lidt fattigt? Er det ikke, som om man faktisk *ikke* har lært af de fejl, man lavede i forrige årtusind?

Kl. 09:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:29

Peter Christensen (V):

Bestemt ikke. Og jeg mener igen, at man er nødt til at bevare proportionerne i den her diskussion.